

prima instanță - (Judecătoria Dubăsari) B. Talpă
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Alexandru Savva în interesele Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni împotriva lui Gheorghe Ipate cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și menținută hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 01 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2016 CIA „Asito” SA a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Gheorghe Ipate, solicitând încasarea în ordine de regres a sumei despăgubirii de asigurare în mărime de 6 000 lei, dobânda de întârziere în mărime de 1 073,83 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 26 mai 2014, CIA „Asito” SA, acționând în calitate de asigurator, a încheiat cu Gheorghe Ipate, în calitate de asigurat, contractul de asigurare RCA, în baza căruia a emis polița de asigurare de răspundere civilă auto nr. RCAI 000850507 din 26 mai 2014.

Susține că la 21 ianuarie 2015 în mun. Chișinău, șos. Muncești s-a produs accidentul rutier cu implicarea automobilelor de model „BMW 525D”, cu numărul de înmatriculare E748AX, condus de Gheorghe Ipate, și automobilul de model „Skoda Octavia”, cu numărul de înmatriculare CSE 325, condus de Ruslan Axenti, proprietar al cărui este Andrei Rusu.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 21 ianuarie 2015 vinovat de cauzarea accidentului rutier a fost recunoscut Gheorghe Ipate, iar în baza contractului

de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, CIA „Asito” SA a achitat păgubitului Andrei Rusu despăgubirea de asigurare pentru daunele cauzate în urma accidentului rutier, în sumă de 6 000 lei, în baza dosarului de daune nr. 150176R1 din 22 ianuarie 2015, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 1737 din 15 octombrie 2015.

Reține că la momentul producerii accidentului pârâtul nu dispunea de revizie tehnică în conformitate cu legislația în vigoare, deoarece automobilul de model „BMW 525D”, cu numărul de înmatriculare E748AX condus de Gheorghe Ipate, avea certificat de revizie tehnică emis de autoritățile nerecunoscute din Transnistria, astfel că, CIA „Asito” SA, în calitate de asigurator și în temeiul art. art. 1329, 1415 din Codul civil și art. 29 lit. f) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, are dreptul de a înainta împotriva pârâtului acțiune în ordine de regres.

La fel, consideră că pârâtul este în întârziere și urmează să achite dobânda de întârziere în mărime de 1 073,83 lei calculată pentru perioada 11 decembrie 2015 - 02 septembrie 2016.

Prin hotărârea Judecătorei Dubăsari din 01 noiembrie 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de CIA „Asito” SA împotriva lui Gheorghe Ipate, s-a respins integral ca fiind neîntemeiată.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, la 11 noiembrie 2016, CIA „Asito” SA a declarat apel, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 s-a respins apelul CIA „Asito” SA și s-a menținut hotărârea Judecătorei Dubăsari din 01 noiembrie 2016.

În susținerea soluției, instanța de apel a conchis că la caz nu sunt întrunite careva temeiuri legale ce ar îndreptăți reclamantul să înainteze acțiunea în regres, iar prima instanță, examinând cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, a adoptat o hotărâre întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 12 august 2017 (f.d. 152), avocatul Alexandru Savva în interesele CIA „Asito” SA a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

Astfel, consideră că de instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei, a admis și pus la baza actului contestat probe/înscrisuri inadmisibile, a admis probe noi în apel fără a emite o încheiere în acest sens și nu a motivat necesitatea administrării probelor noi.

La fel, susține că instanța inferioară, s-a referit în mod declarativ la normele dreptului material, pe care le-a considerat că nu sunt aplicabile în speță, fără să se expună asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării pricinii pe care se întemeiază concluziile privitoare la aceste circumstanțe.

La 21 septembrie 2017 avocatul Alexandru Savva în interesele CIA „Asito” SA a depus cerere de recurs suplimentară, prin care și-a completat cerințele solicitând, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2017 și a hotărârii Judecătorei Dubăsari din 01 noiembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii, recurentul a reiterat circumstanțele de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării pricinii în instanțele de judecată inferioare.

Totodată, susține că, intimatul nu a prezentat nici o probă admisibilă conform art. 117, 118 din Codul de procedură civilă, precum că autovehiculul de model „BMW 525D”, cu numărul de înmatriculare E748AX, dispunea de raport/certificat cu privire la efectuarea reviziei tehnice obligatorie.

Consideră că răspunsul nr. 06/1-1-5885 din 02 noiembrie 2016 Agenției Naționale Transport Auto în coraport cu Hotărârea Explicativă a CSJ nr. 11 din 16 decembrie 2013 și Avizul Consultativ a CSJ din 11 noiembrie 2013, Hotărârea Consiliului Superior a Magistraturii nr. 209/14 din 10 aprilie 2012 cert demonstrează temeinicia acțiunii.

Astfel, afirmă recurentul, actul de efectuare a reviziei tehnice a autovehiculului „BMW 525D”, cu numărul de înmatriculare E748AX și ecusonul se echivalează cu inexistența acestuia, or actele Transnistrene nu sunt recunoscute de organele constituționale a RM și comunitatea internațională.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 13 iulie 2017, iar la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia de către recurent, recursul înaintat la 11 august 2017 se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [*cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (*a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Alexandru Savva în interesele CIA „Asito” SA, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Alexandru Savva în interesele Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari